

ผู้พิการ คือ บุคคลซึ่งความสามารถถูกจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมทางสังคมได้โดยวิธีการทั่วไป เนื่องจากมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรมสติปัญญา หรือการเรียนรู้ และมีความต้องการ เป็นพิเศษด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิต และมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

รัฐธรรมนูญไทย พุทธศักราช 2550 เขียนไว้อย่างชัดเจนว่า คนพิการมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีสิทธิเสรีภาพ และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป รัฐบาลจะต้องสงเคราะห์และพัฒนาให้ ผู้พิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ โดยผู้พิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ความเชื่อมั่นในความสามารถของผู้พิการ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของตัวผู้พิการเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคมเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคน ผู้พิการได้รับสิทธิที่สำคัญอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งครอบคลุมวิถีชีวิตผู้พิการ ตั้งแต่ เกิดจนตาย

เบี้ยความพิการ - ผู้พิการทุกคนที่มีสมุด/บัตรประจำตัวผู้พิการมีสิทธิลงทะเบียนขอรับ“เบี้ยความพิการ” คนละ 800 บาท/เดือนได้ ซึ่งแต่เดิม เฉพาะผู้พิการที่ไม่มีรายได้นั้น จึงจะมีสิทธิได้รับ “เบี้ยยังชีพ” เดือนละ 800 บาท นอกจากนั้น ผู้พิการที่สูงอายุ หรืออายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีสิทธิได้รับทั้ง “เบี้ยความพิการ” และ “เบี้ยผู้สูงอายุ”

ประเภทความพิการ

1. ความพิการทางการมองเห็น
2. ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
3. ความพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว
4. ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม
5. ความพิการทางสติปัญญาและการเรียนรู้
6. ความพิการซ้ำซ้อน (มีความพิการมากกว่า 1 ลักษณะขึ้นไป)

หน่วยงานที่ดูแลผู้พิการ

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

<http://www.dsdw.go.th/>

สายด่วน 1300

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

<https://www.dep.go.th/th/>